

Szent-Györgyi Albert a svéd király estebédjén

Stockholm, december 11. Gusztáv svéd király szombaton este a Nobel-díjjal kitüntetett tudósok tiszteletére ebédet adott, amelyen az ünnepelteken kívül résztvett a királyi család tagjai közül Gusztáv Adolf trónörökös, Károly herceg, a király öccse és felesége, Ingeborg hercegnő, Gusztáv Adolf herceg feleségével, Sybill hercegnő, a trónörökös öccse, Vilmos herceg. Résztvettek azonkívül az érdekelt államok: Anglia, Amerika, Svájc, Franciaország és Magyarország követei, továbbá a kormány tagjai és igen sok polgári, katonai és udvari méltóság.

Az ebédre mintegy 100 személyiség kapott meghívást. Az asztalnál Matuská Péter magyar követ jobbán Karrer Nobel-díjas tudós felesége, balján Dearing stockholmi amerikai követ ült. Az amerikai követtől balra ült Szent-Györgyi Albert, mellette Vigforss pénzügyminiszter. Szent-Györgyi Albertnél mellett az egyik oldalon Maugras Rose francia követ, a másik oldalán Károly herceg, a király öccse ült. Asztalbontás után a király megszólítással tüntette ki a megjelenteket és hosszasan elbeszélgetett a vendégekkel, akik a legjobb hangulatban a késő esti órákig maradtak együtt.

SZEREZZEN ÖRÖMET...

H A - H A cipővel

Hócsizmák, hócipők, téli cipők dus választékban
ABC és Kalászra is.

Szeged, Kelemen u. 12.

„Az ifjúságnak legszentebb kötelessége a magyar dolgozók mellé állni”

A Márc'usi Front íróinak szombati előadása — Erdei Ferenc az igazi irodalomról, Németh Imre az irodalmi pörökről, Kovács Imre az ifjúság kötelességéről és a parasztfőmegek megmentéséről

(A Délmagyarország munkatársától.) Meleg és bensőséges együttérzés jegyében tartották meg szombaton a „Hid” írói előadást. A Márc'usi Front íróinak estjén nagy számban jelentek meg diákok és a társadalom számos rétegének képviselői, akik teljesen megtöltötték a Hungária nagytermét.

Potóczy Kálmán, a MEFHOSZ alelnöke határos bevezető szavak után bejelentette, hogy Németh Imre országgyűlési képviselő, valamint Zilahy Lajos, betegség miatt kénytelenek voltak távolmaradni. Illyés Gyula pedig azért nem jöhetett Szegedre, mert folyamatban levő irodalmi pere befejeztéig nem szerepel a nyilvánosság előtt. Ezután Palotás Béla öt megkapó Illyés-verset adott elő; előadását a közönség nagy tetszéssel fogadta. Erdei Ferenc, a „Futóhomok” írója lépett ezután az előadóasztalhoz és „Az írói felelősség és a magyar sorskérdések” címen tartott előadást. Mélyen átértékelte előadásában olyan gondolatok hangzottak el, amelyek minden idők legjobbjainak lelkében születhetnek meg.

— Mi az igazi irodalom? — vetette fel a kérdést. Az, amely

a nép, a nemzet egészének problé-
máit tükrözi és törekvéseit szolgálja.

Nem hunyja be szemét ezek előtt a problémák előtt, nem menekül előlük sem szigetre, sem a mindent megértő humanitás kétes felsőbb-ségéhez és nem is aljasodik le az üzleti alapon álló mulattató komédiás szerepéhez. De hiszen

minden értelmes ember be kell hogy lássa: a gigantikus arányúvá nőtt magyar sorsproblémák előtt nincs menekvés! Ezek a problémák a legtávolabbi lelki szigetekre is utánunk nyújtják árnyaikat. Az igazi író tehát, — mondotta — valóság-irodalmat alkot. Ezt csinálja a Hid, a Válasz és a Márc'usi Front írógárdája napjainkban. Nem verseket, regényeket, nem Széplelek-táplálékokat termelnek ezek az írók, hanem a legégetőbb magyar problémákat, a magyar agrárproletáriátust, a „három millió magyar koldus” helyzetét tárják fel; nem tudományos írásokban, nem tanulmányok keretén belül, hanem dokumentumértékű írói alkotásokban.

A szuggesztív erejű előadást a közönség vé-

Belvárosi Mozi 3, 5, 7, 9 órákor
Ma és mindennap

Mai lányok

A legújabb magyar film. Földes Jolán regénye filmen. — Főszereplők: KUN MAGDA, GYERGYAY ISTVÁN, DAYKA MARGIT stb.

Széchenyi Mozi 3, 5, 7, 9 órákor
Szombattól keddig

100 férfi, 1 kislány

A legpazarabb vígjáték. DEANA DURBIN, a Három kis ördög csalogányának főszereplésével és a filadelfiai szimfonikus zenekar Stokovszkyval az élén. A legnagyobb élmény!

Varga Dezső Vasáruháza

az Alföld látványosságja.

Salgótarján! lolyonégő kálvhar!

Hazai szerekhez:

Perpetuum

Neo perpetuum.

Kalor,

Rex,

Simplex

Fűtőszerek

Lignor

Telefon 20-29.

LUNA

tűzhelyek

fehér és fekete

zománcozott

kívülben

Kályha raktárat

vételkötelezettség

nélkül kérem

megtekinteni

Nagy választék

Olcsó árak!

kéklík a kőkereszt.

— Dicsértessék — mondja Juli, veti a keresztet, de jobb mellén megakad az ujjá hegye.

— Ne verj meg Menybéli — sugja és egyre nézi a husvétra felöltöztetett Máriát.

Olyan, mintha egyszer már állt volna így a kereszt előtt, jobb keze szinte különváltan az ő akaratától, elindul a Mária felé, mindjárt megtalálja a meghurkolt fűzöt, eloldja és már oda is esett ölébe a tenervirágú fehérsejtem.

Réklije aljába gyűri, sietős léptekkel futna, de megegyeszer visszafordul.

— Köszönöm Szűzanyám...

Julika e'aldott a karján, barna haja kuszálódik a kerekedő alkonyati szélben, a keskeny szőlő-uton habosodik a galagonya virága, két nap múlva nagyszombat, három nap múlva husvétvasárnap, ne verj meg Menybéli, lesz már ünneprevalója a Jlikának.

Lett olyan, hogy rajzolni se lehetett különben. Fehér csipkével, apró fodorral cifrált a Mária kötényét. Amikor beöltöztették a kislányt, Mária szersapta nagy, csontos tenyerét.

— Pécsen a kőkereszt babák se különbek...

Az öt éves delén-rékli elakart a Juli nyakán az operáló kés helyét, büszkén vitte a karján a husvétli litániára kislányát. Nem állt az oltár elébe, tudta, hogy az első hely nem illeti, de azért vigyázott, hogy mindenki láthassa a kékszemű Julikát.

Elmondta a tanító urral az éneket, megmártotta ujját a szenteltvízben és lépegetett lefelé a kápolna-grádicson. A Kanász Böske mellett. Üres most a két keze, nem büszkélkedhet vadonatúj fazekakkal, madaras-tányérral, a gyereketlen asszonyok sóvár simogatásával nyuladozik Julika felé.

— Aranyom... picikém...

Dicséri a csipkés, fodros fehér ruhát és Juli azt mondja.

— A szuromi Csillag-bóba vöttem, három pengőért adták méterit...

A szanta Mari mély hangja ütődik a fülének.

— Megállj Juli...

Öszlő bajusz-szálak látszanak a szanta Mari szájszegletén. Amíg a katonafia embersorba nem cseperedett, maga szrulta a le a dísznót, fát vágni te eljárt az erdőbe.

— Megállj Juli — morran megegyeszer a hangja és a morranás olyan kiabálássá vastagodik, magasodik, hogy eléri a kápolna tornyában harangot.

— Szégyöntelen, ellopád a Mária kötényét, a körösz'rü loptad el, osztán husvét napján abba parádéztatod a puffadt orcájú lányodat...

Ilyen kravált se hallott még a kápolna tornyában harang. Nyelven megbénultan mered az érc falához, annál jobban fogor a szanta Marié.

— Egy-kettő a bíró-házhoz! Majd én meg'antlak, golyvás-nyaku. Öregapád, a nyálas Peti is megye-tömlőbe tanulta a kosárkötést, volt kire fajoznod! A fehér-selymöt lelopni a Szűzanyáru!

Az öt éves delén rékli ala'tt úgy ver a Juli beteg szíve, hogy alig értetődik tőle a szava.

— Ugy vöttem a szuromi Csillag-bóba, három pengőért adták méterit...

— Hazudsz. Öregapád a nyálas Peti is hazudós vót. Láttam röggel, amikor misére mőntem, hogy a körösz'tünkrü ellopták a Mária kötényét. Meg is jelentőttem a plébános urnak... Ászondta, Isten ellen való vétők...

A bíró is azt mondja haragosra ráncolt homlokkal.

— Isten ellen való vétők...

Szegény Juli meg egyre csak azt hajtogatja.

— A szuromi Csillag-bóba vöttem, három pengőért adták méterit...

— Eredj, aztán majd meglátunk — parancsolta a bíró és szegény Juli ment a Bozsi-kut felé, karján a Julika, jaj, de nehéz volt a Julika, jaj, de nagyon vert a szíve. Öt éve feküdt az operáló kés alá, ha akkor meghalt volna, jácint bimbózna most a sírján... Urjézus, ne hagy el...

Mögötte a bíró lépdelt, aztán a szanta Mari, aztán... aztán a fél falu asszonya, embere, mert soknak öröm a más szégyene a más bánata. Ment felfelé a hegyen, látszott már a kereszt csucsa, kéksége beleolvadt az ég színébe.

Az ájtatos Nanóka gyergyát ajánl a szuromi templom oltárára, a Kuvasz Kati azt, hogy mezét-lábl meggy Gyüdre, bucsut járni, mindenki fogadkozik, a bíró botja kopan a száraz hantón, a szanta Mari cipője csikorog és o't elől Juli lépeget, mióta lépeget, hová ér el, te tudod felettünk való Isten...

Megáll a kereszt előtt, hallja megint a piros-szemű olvasó csörrenését, ránéz a Máriára és látja rajta a fehérvirágú fehérsejtem kötényt, pert-livel meghurkolva a nyakán. A megszőgelt lábak alól ránéz nevetős szemmel a Szűzanya, olyan, mintha a kápolna tornyában harangoznának, az is lehet, hogy muzsikaszót hall és a muzsikaszóból tisztán értetődik ki a magasból hulló beszéd: „Néked adtam... magam adtam...”

— A bíró rá'amaszkodik vastag meggyfátjára.

— Mäskor jobban nyisd ki a szömődet Mari, aztán ne tégy csufo't senkibü...

— A szuromi Csillag-bóba vöttem... — kezdené Juli, de inkább hallgatja a muzsikát és lépd-el, karján az alvó gyerekekkel, a féltetőre épített ház felé.

Két oldal, a keskeny uton, a galagonyabokrok habos fehérseje kíséri.